

THƯ VIỆN

Trường Tiểu học Tứ Hiệp

TK 3-1197

TRUYỆN CỔ TÍCH THẾ GIỚI HAY NHẤT

Nàng Bạch Tuyết và bảy chú lùn

Nhiều tác giả
Người dịch: TUỆ VĂN

vh NXB VĂN HỌC

“**Nàng Bạch Tuyết và bảy chú lùn**” là một trong những câu chuyện cổ tích nổi tiếng nhất thế giới. Nàng Bạch Tuyết xinh đẹp đã phải chạy trốn vào rừng sâu vì sự đố kỵ của mẹ hoàng hậu độc ác và cô đã gặp được bảy chú lùn tốt bụng. Với sự giúp đỡ của họ, Bạch Tuyết đã thoát khỏi sự hãm hại của mẹ hoàng hậu độc ác sau đó lấy được hoàng tử. Lòng nhân hậu sẽ được đền đáp còn sự xấu xa sẽ bị trừng phạt đích đáng. Câu chuyện này đã được lưu truyền qua nhiều thế hệ, là món quà tinh thần vô giá dành cho các bạn nhỏ.

TRUYỆN CỔ TÍCH THẾ GIỚI HAY NHẤT

NHIỀU TÁC GIẢ

Người dịch: Tuệ Văn

(Tái bản lần thứ ba)

Nàng Bạch Tuyết và bảy chú lùn

vh NXB VĂN HỌC

TRƯỜNG TIỂU HỌC TỬ HIỆP
THƯ VIỆN
80 ĐƯỜNG VĂN 628

TR 3.1-197

Ngày xưa ngày xưa, ở vương quốc nọ có một bà hoàng hậu rất xinh đẹp. Mùa đông năm đó, vào một ngày tuyết rơi dày đặc, bà sinh hạ được một cô công chúa. Cô bé cực kỳ xinh đẹp: da trắng như tuyết, môi đỏ như máu, tóc đen như gỗ mun. Hoàng hậu liền đặt tên con là “Bạch Tuyết”.

Sau khi sinh công chúa Bạch Tuyết được ít lâu, hoàng hậu qua đời vì bệnh nặng. Một năm sau, nhà vua lấy vợ mới. Hoàng hậu mới cũng rất xinh đẹp, nhưng bà ta lòng dạ lại rất độc ác, không muốn ai đẹp hơn mình.

Hoàng hậu có một chiếc gương thần. Mỗi lần soi gương, bà đều hỏi: “Gương kia ngự ở trên tường, thế gian ai đẹp được dường như ta?”. Lần nào chiếc gương cũng trả lời: “Hoàng hậu kính mến, người chính là phụ nữ đẹp nhất thế gian!”. Hoàng hậu nghe thấy vậy trong lòng rất vui sướng.

Thời gian trôi đi, công chúa Bạch Tuyết dần lớn lên và càng ngày càng xinh đẹp, hoàng hậu cũng không thể sánh được với cô.

Một hôm, hoàng hậu lại đến bên chiếc gương thần và hỏi: “Gương kia ngự ở trên tường, thế gian ai đẹp được dường như ta?”. Lần này chiếc gương thần trả lời: “Hoàng hậu kính mến, công chúa Bạch Tuyết đẹp hơn bà gấp nghìn lần”. Hoàng hậu vô cùng tức giận, suýt nữa đập vỡ chiếc gương.

Từ đó trở đi, hoàng hậu vô cùng căm ghét công chúa Bạch Tuyết. Lòng đố kỵ khiến bà ta ăn không ngon, ngủ không yên, ngày đêm lo lắng. Bà ta quyết định phải trừ khử Bạch Tuyết.

Hoàng hậu cho gọi một người thợ săn đến và nói: “Người hãy đem công chúa Bạch Tuyết vào rừng giết chết và mang tim nó về cho ta!”. Người thợ săn không nỡ giết công chúa, anh bảo cô hãy trốn vào rừng sâu. Sau đó, người thợ săn giết chết một con lợn rừng, lấy quả tim của nó mang về nộp cho mẹ hoàng hậu độc ác.

Bạch Tuyết sợ hãi chạy vào rừng. Cô đi mãi, đến khi trời tối, chợt nhìn thấy một căn nhà nhỏ. Vừa mệt vừa đói, không kịp nghĩ ngợi, cô vội bước vào trong nhà.

Trong phòng có một chiếc bàn nhỏ, trên bàn bày bảy chiếc đĩa nhỏ, bên mỗi chiếc đĩa đều đặt một con dao và một chiếc cốc nhỏ. Có bảy chiếc giường nhỏ kê sát tường, trên giường đều trải ga trắng tinh. Tất cả đồ vật ở đây đều rất bé, nhưng sạch sẽ gọn gàng.

Bạch Tuyết quá mệt, cô kê sát những chiếc giường lại rồi nằm xuống ngủ một giấc ngon lành. Hoá ra, chủ nhân của căn nhà này chính là bảy chú lùn làm công việc dọn củi trên núi. Khi trời tối mịt họ mới trở về nhà.

Bảy chú lùn đợi công chúa tỉnh dậy, nghe cô kể lại chuyện của mình, họ rất lấy làm thương cảm. Bảy chú lùn thấy công chúa vô cùng xinh đẹp, đáng yêu nên họ muốn mời cô ở lại. Thế là công chúa quyết định ở nhờ nhà của bảy chú lùn.

Họ sống rất vui vẻ bên nhau. Hàng ngày, Bạch Tuyết giúp các chú lùn giặt quần áo, nấu cơm, quét dọn nhà cửa gọn gàng sạch sẽ. Bảy chú lùn luôn nhắc nhở cô rằng cần phải cẩn thận với người lạ, vì nếu mục hoàng hậu biết cô vẫn còn sống, nhất định sẽ không tha cho cô.

Bảy chú lùn đã đoán không sai. Một thời gian sau, hoàng hậu lại hỏi gương thần: “Gương kia ngự ở trên tường, nước ta ai đẹp được dường như ta?”. Gương thần trả lời: “Hoàng hậu kính mến, công chúa Bạch Tuyết trong rừng sâu còn đẹp hơn bà gấp nghìn lần”. Hoàng hậu nghe thấy vậy vô cùng tức tối, bà ta thề nhất định sẽ giết chết Bạch Tuyết.

Hoàng hậu lén tẩm thuốc độc vào một quả táo, một nửa màu đỏ có thuốc độc, một nửa quả màu xanh không có. Thế rồi bà ta cải trang thành một cụ già, đem theo quả táo đến gõ cửa nhà của bảy chú lùn - nơi Bạch Tuyết đang sống.

Bạch Tuyết nhìn thấy bà lão bán táo liền nói: “Xin lỗi bà, chủ nhân ngôi nhà này dặn không được cho người lạ vào nhà”. Bà lão nói: “Ta là người bán táo, con xem quả táo này mới tươi ngon làm sao! Con hãy thử nếm đi!”.

Thấy quả táo thơm phức,
Bạch Tuyết không cưỡng lại
được sức hấp dẫn của nó,
bèn cắn thử một miếng. Cô
bị trúng độc ngay lập tức và
ngã lăn ra đất.

Khi bảy chú lùn trở về nhà, thấy Bạch Tuyết nằm bất tỉnh dưới đất và đã ngừng thở thì vô cùng buồn bã. Họ đặt công chúa vào chiếc quan tài bằng thủy tinh trong suốt và cùng các loài vật trong rừng tổ chức một buổi tiễn đưa bạch tuyết vô cùng long trọng.

Đúng lúc đó, có một hoàng tử tuần tú đi qua. Vì ngây ngất trước vẻ đẹp của Bạch Tuyết nên chàng cầu xin bảy chú lùn cho mình đem công chúa đi. Bảy chú lùn đồng ý. Khi mọi người nhấc chiếc quan tài lên, không cẩn thận mà bị trượt chân ngã, làm miếng táo trong miệng công chúa bật ra ngoài.

Công chúa từ từ mở mắt. Hoàng tử vô cùng mừng rỡ, liền dẫn nàng về cung điện và tổ chức một buổi hôn lễ long trọng. Mụ hoàng hậu độc ác khi nghe tin này tức phát điên và chạy một mạch vào rừng sâu, từ đó không ai còn nhìn thấy mụ ta xuất hiện nữa.

